



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 283/2019
29.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца удружења АА ..., чији је пуномоћник Александар Вељковић, адвокат из ..., против извршног дужника удружења ББ ..., ради извршења на основу извршне исправе, решавајући о сукобу надлежности између Првог основног суд у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 29.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, стварно је надлежан Први основни суд у Београду.

Образложење

Извршни поверилац АА ..., је против извршног дужника удружење ББ ..., дана 18.04.2013. године, Првом основном суду у Београду поднео предлог за извршење по основу извршне исправе – решења Завода за интелектуалну својину број 2012/13296-Ж-2012/1143-62076 од 25.12.2012. године, а којим је извршни дужник обавезан да извршном повериоцу плати 16.500,00 динара на име трошкова управног поступка. Поступајући по предлогу за извршење, Први основни суд у Београду је дана 20.06.2013. године донео решење о извршењу И број 14859/13 којим је одредио предложено извршење. У даљем току поступка, Први основни суд у Београду је решењем И број 14859/13 од 19.11.2018. године, ставио ван снаге решење о извршењу 20.06.2013. године, огласио се стварно ненадлежним, са налогом да се списи предмета доставе Привредном суду у Београду као стварно месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду, није прихватио своју стварну надлежност за одлучивање у овој правној ствари већ је уз акт број И 80/19 од 08.05.2019. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08...113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Наиме, одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанско правним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Надлежност привредног суда прописана је чланом 25. Закона о уређењу судова, па је ставом 1. и тачком 1. овог

члана прописано да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању привредних делатности, па и када је у наведеном спору једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Тачком 2, 3. и 4. истог члана утврђене су врсте спорова, према врсти тражене правне заштите, па је тако прописано да је привредни суд надлежан и да одређује и спроводи извршење на основу извршних и веродостојних исправа када се односи на лице из става 1. тачке 1. овог члана.

Дакле, законодавац је чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова јасно разграничио стварну надлежност између основних и привредних судова. У поменутој законској норми, законодавац је парничаре – странке пред привредним судом сврстао у две групе. У првој групи су привредни субјекти у које спадају предузетници, а у другој остала правна лица. За спорове између привредних субјеката увек је стварно надлежан привредни суд без обзира на предмет спора, дакле када спор није у вези са обављањем њихове делатности. У споровима у којима је једна странка привредни субјект, а друга друго правно лице привредни суд је стварно надлежан за суђење само у спору који је настао обављањем делатности привредног субјекта. Међутим, ако су обе странке такозвана „друга правна лица“, а не привредни субјекти, као што је то у овом случају, за суђење је увек стварно надлежан основни суд као суд опште надлежности, без обзира на правну природу спора. Следом тога, привредни суд није стварно надлежан за суђење у споровима између других правних лица, па овде постоји надлежност основног суда, тој јест Првог основног суда у Београду, сходно одредби члана 3. тачка 3. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, имајући у виду да се седиште дужника налази у Београду на територији Општине Стари град.

На основу изнетог, применом члана 23. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић